

L'esperanto i els metges

Retallem de "Catalunya Social":

"Congrés interessant. L'Esperanto.

Els cada dia més nombrosos partidaris d'aquesta llengua artificial internacional de l'Esperanto, ja la usen per a molts serveis, especialment els de caràcter universal.

Entre els seus conreadors, i dels més entusiasmats, hi ha molts catòlics, que es planyen que al nostre camp sigui tan inconegut, quan no menyspreat, l'Esperanto.

La llengua universal bé hi era prou al món: la llatina. Encara no fa un segle que era la llengua dels savis. Totes les ciències la tenien per expressar-se tècnicament. L'Església Catòlica la té per llengua oficial, litúrgica. Per què inventar-ne d'altres essent la llengua llatina tan formosa, tan copiosa i comprensiva, demés d'universal per excel·lència?

Però entre les brúixoles que va perdre la humanitat en "l'estúpid segle xx", hi ha la del llenguatge universal, que ara es cerca inventant *Volapuks* i *Esperantos*.

No obstant, aquest és el fet, i hom no pot pas sostreure-se'n. Per aquest motiu donem compte del XII Congrés d'esperantistes catòlics que acaba de celebrar-se a Assís, pàtria, diuen els nostres esperantistes amb molta de raó, del més gran pacifista i propagador de la germanor universal, Sant Francesc.

Assistiren al Congrés representants de França, de Txecoslovàquia, Itàlia, Alemanya, Lituània, Espanya, Hongria, Àustria, Suïssa i Holanda. La representació espanyola la portava mossèn Joan Font Giralt, prevere, professor del Seminari Col·legi de Santa Maria del Collell (Girona), el qual, en la primera sessió, i per aclamació, fou nomenat president del Congrés i, posteriorment, president de la Unió Internacional d'Esperantistes Catòlics.

En les sessions del Congrés, que es desenrotllaren en mig de la més fraternal intercompren-

sió, gràcies a l'ús de la llengua auxiliar, malgrat la diversitat d'origen dels reunits, tractà de la manera d'aconseguir propagar entre els catòlics la llengua Esperanto, que "tants i tants grans serveis pot reportar a la causa de la Santa Església". Els reunits hagueren de lamentar la passivitat de molts catòlics, davant l'activitat desenrotllada pels enemics de l'Església, qui usen ja aquesta llengua en les seves relacions internacionals.

Ultra les sessions, tingueren lloc diverses solemnitats religioses a honor de Sant Francesc, en els diversos temples de la ciutat, especialment el diumenge, dia 7, a la Basilica de Santa Clara, on predicà un bell sermó en Esperanto, el president del Congrés, mossèn Font i Giralt.

El dia 9, els congressistes, qui el dia abans s'havien traslladat d'Assís a Roma, foren rebuts en audiència especial pel Sant Pare, el qual els donà la seva paternal benedicció.

També a Roma foren rebuts els congressistes en sessió solemne per la Junta d'Acció Catòlica, en un dels salons del Vicariat. Parlaren en Esperanto els representants de diversos països assistents al Congrés, i restà la Junta d'Acció Catòlica fortament impressionada de la facilitat amb què mitjançant la llengua internacional arriben a entendre's els membres de regions les més diverses.

Després de visitar el més notable de Roma, els representants retornaren a llurs respectius països, disposats a treballar cada dia més per a fomentar la Unió Internacional d'Esperantistes Catòlics."

L'autor d'aquest article, que tan bé defensa el l'atí, seria curiós saber si realment el coneix i si pot sostenir-hi una conversa.

El dit article, que en el fons més aviat defensa l'Esperanto, es pot contestar amb el següents "Arguments pro Esperanto", editats per la "Barcelona Esperanto-Societo":